

Ὁ εὐγενὴς ὀφείλει ἢ καλῶς νὰ ζῇ ἢ καλῶς
νὰ ἀποθνήσκῃ.

Εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν θνητῶν ἄπιστος
ἐστὶν ὁ τῆς φιλίας λιμὴν.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

Τῆς εὐτυχίας τ' ὄνειρο σὰν ἀστραπὴ διαβαίνει
κι' ἀφίνει μὲν πικρὴ βροχὴ ἐς τὰ πονεμένα στήθια.
Ὅλα φαντάσματα ἐς τὴ γῆ, ἓνα καὶ μόνο μένει,
ἓνα δὲν εἶναι φάντασμα τῆς συμφορᾶς ἡ ἀλήθεια.

Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

Αἰς Βασιλεύει, ὅστις ὄχι τῶν λαῶν,
ἀλλὰ καὶ τῶν παθῶν του εἶναι κύριος.

Δ. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Ἡ νεότης καὶ εἰς αὐτὰς τὰς θλίψεις τῆς,
φέρει ἐν ἐχυτῇ λάμψιν τινα.

Ὑπάρχουσι στιγμαὶ καθ' αἶς, εἰς οἷον δὴποτε
θέσιν καὶ ἂν ἴσταται τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ εἶναι
γονυκλινής.

Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δ'
ἔρως, τὸ πλήρωμα τοῦ ἀνθρώπου.

V. HUGO.

Πόσον εἶναι ὠραῖον τὸ μὴ ἐπιδεικνύμενον
πνεῦμα!

Οἱ ἐρασταὶ τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τοῦ ἔρωτος
αὐτῶν μεταχειρίζονται.

Αἱ σκοτειναὶ ιδέαι ὡς τάχιστα ἐξαλείφονται,
ὅταν ἡ μὲν κεφαλὴ ᾖ ἐλαφρὰ ἡ δὲ καρδία
θερμὴ.

Οἱ πνευματώδεις συνειθίζουσι νὰ μὴ δια-

κοινῶσι δημοσίᾳ τοὺς διαλογισμοὺς τῶν οἱ
μωροὶ τούναντίον, ὅταν ἔχωσι κατὰ νοῦν νὰ
ἐκτελέσωσι πρᾶξιν τινα σπουδαίαν, λαλοῦσι
περὶ αὐτῆς γεγονυῖα τῇ φωνῇ εἰς τὰς ὁδοὺς,
πολλὰ τελοῦντες σχήματα. Πρασπνθοῦσι νὰ
ἐφελκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν παντὶ
σθένει, καὶ ἂν ἐτόλμων, θὰ ἔφερον μεθ' ἐχυτῶν
καὶ τινα τυμπανιστὴν, ὅπως ἐξαγάγῃσι τοὺς ἀν-
θρώπους εἰς τὰ παράθυρα.

P. de KOCK.

Ἡ καρδία ὁμοιάζει πρὸς τὰ δένδρα ἐκεῖνα
ἃτινα δὲν χρηγοῦσι τὸ βάλσαμον αὐτῶν διὰ
τὰς πληγὰς τῶν ἀνθρώπων, εἰμὴ ἀφ' οὗ ὁ σίδη-
ρος ταυματίσῃ αὐτὰ τὰ τε πρώτον.

CHATEAUBRIAND.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΠΡΩΣΣΙΚΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ.

Ἡ ἐν Σεδάν παράδοσις εἶναι σχεδὸν πρωτο-
φανής ἐν τῇ νεωτάτῃ ἱστορίᾳ, καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ
βασιλέως τῆς Γαλλίας Φραγκίσκου Α'. (1524)
οὐδεὶς οὐδέποτε μονάρχης συνελήφθη ἀμέσως
ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Στρατιωτικαὶ τού-
ναντίον καταστροφὰι συνέβησαν πάμπολλαι, ὧν
κυριώτεραι εἶναι αἱ ἐξῆς: 1) παράδοσις ἐν Νάρ-
βα τῷ 1700· ρωσσικὸς στρατὸς ἐξ 60,000
παρεδόθη τῷ βασιλεῖ τῆς Σουηδίας Καρόλῳ ΙΒ'.
2) ἡ ἐν Πουλτάβα τῷ 1709· τῇ ἐπαύριον τῆς
ἐν Πουλτάβα μάχης· τὸ υπόλοιπον τοῦ σουηδι-
κοῦ στρατοῦ παρεδόθη τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ τῆς
Ρωσσίας· 3) ἡ ἐν Τοίνιγγ τοῦ Σλέσβιγγ τῷ
1713· σουηδικὸς στρατὸς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν
Στεεμβόκ παρεδόθη τῷ ρωσσοδανικῷ στρατῷ·
4) ἡ ἐν Πίρνα τῷ 1756· ὁ πάντοθεν κυκλωθεὶς
σαξωνικὸς στρατὸς παρεδόθη Φρειδερίκῳ τῷ με-
γάλῳ τῆς Πρωσίας· 5) ἐν Μάξεν τῷ 1760·
10,000 Πρώσοι ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φίγκ παρα-
δίδονται τοῖς Αὐστριακοῖς· 6) ἡ ἐν Ὑορκτάουν
τῷ 1781· 8000 Ἀγγλοὶ ὑπὸ τὸν λόρδον Κορν-
βάλλις κατατιθεῖσι τὰ ὅπλα ἐνώπιον τοῦ στρα-
τηγοῦ Οὐάσιγκτῶνος ἐν Ἀμερικῇ. 7) ἡ ἐν Οὐλμη
τῷ 1805· ὁ αὐστριακὸς στρατάρχης Μάκ παρα-
δίδεται μετὰ 30,000 τῷ Ναπολέοντι Α'. 8)

ἡ ἐν Πρενζλάου τῷ 1806· ὁ πρῶστος στρατηγὸς πρίγκηψ Χοενλόε μετὰ 24,000, παραδίδει τὰ ὅπλα τοῖς γάλλοις στρατάρχεις Βερθιέ καὶ Μουράτ· 6) ἡ ἐν Ρατκάου τῆς Λυβέκης τῷ 1806· ὁ πρῶστος στρατηγὸς Βλὺχερ μετὰ 12,000 πρεδδῶθη τῷ γάλλῳ στρατάρχει Βερναδώτῃ· 10) ἡ ἐν Βάϋλεν τῷ 1808· ὁ γάλλος στρατηγὸς Λουπὼν μετὰ 10,000 παραδίδεται τῷ ἀγγλοῦπκνικῷ στρατῷ ὑπὸ τὸν Οὐελλιγκτῶνα· 11) ἡ ἐν Κούλμη τῷ 1813· ὁ γάλλος στρατάρχης Βανδὰμ μετὰ 15,000 παραδίδεται τῷ αὐτοκράτορι τῆς Ρωσσίας καὶ τῷ βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας· 12) ἡ ἐν Βιλάγφ τῷ 1819· ὁ οὐγγρικός στρατὸς ὑπὸ τὸν Γοέργεϋ (23,000) παραδίδεται τοῖς Ῥώσοις· 13) ἡ ἐν τῇ νοτίῳ Καρολίνῃ τῷ 1865· οἱ στρατηγοὶ Ἰόνστων καὶ Βωρεγάρδ μετὰ 30,000 παραδίδονται τῷ στρατηγῷ Σέρμαν· 14) ἡ ἐν Λαγγενστάλζα τῷ 1866· 16,000 Ἀννοβερανοὶ παραδίδονται τῷ πρῶστῳ στρατηγῷ Φαλκεστάιν· 15) ἡ ἐν Σεδάν· 80,000 ὑπὸ τὸν Μακμαὼν παραδίδονται τῆς συμμάχους γερμανικοῖς στρατοῖς, αἰχμαλωτεύεται δὲ ὁ Ναπολέων Γ'.

Ὁ πρίγκηψ Ναπολέων, ὅτε πρῶτον ἀνέγνω τὴ τηλεγράφημα περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἐξαδέλφου του, ἀνέκραξεν «ἰδύνατον». Στενὸς φίλος ἱστάμενος πλυσίον τῷ πρεσβήρῳ «ὕψηλότατε, λητμονεῖτε ὅτι κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον αἱ λέξεις ἰδύνατος δὲν ἀνήκει εἰς τὸ λεξικὸν τῆς γαλλικῆς γλώσσης».

Κατὰ τὴν «Ἑφημερίδα τῶν Παρισίων» ἐνθυμηθεὶς ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἐν ἑκ τῶν ἐν Ἰένῃ ἐπεισοδίων ἀπέστειλε τῷ Λουδοβίκῳ Ναπολέοντι τὸ προσγεγῆν ἕϊρος, καθάπερ ὁ Βοναπάρτης τὸ εἶχεν ἀποστείλῃ πρὸς τὸν πιτέρα τοῦ νῦν βασιλεύοντος Γουλιέλμου. Μιᾶς ὥρας προθεσμίαν ἐχορήγησε τῷ Ναπολέοντι ἵνα σκεφθῇ ἐὰν προετίμα νὰ παραδοθῇ ἢ νὰ ἰδῇ πυρπολούμενον τὸ Σεδάν. «Ἐγὼ δὲν πράγματεύομαι πρὸς ἕϊρος (εἶπεν ὁ Γουλιέλμος τοῖς ἀποστόλοις τοῦ Βοναπάρτου.) τὸ ἕϊρος... ἐγὼ τὸ θραύω· τὸ ἕϊρος τοῦ Ναπολέοντος ἐθραύσθη ἤδη ἐν τῇ μάχῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου θέλω νὰ πράγματευθῶ». Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ναπολέων ὑπῆκουσεν.

Ὁ μέγας Βοναπάρτης ἦτο δεισιδαίμων καὶ πιστὸς θιασώτης τῆς μοιροκρατίας· ἐπίτευεν εἰς τὰς εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὰς ἀποφράδας ἡμέρας καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐφοβεῖτο τὴν 15 τοῦ μηνός ὡς συνδυαζομένην μετὰ διαφόρων τοῦ σταδίου του περιπατειῶν ἐγεννήθη τῇ 15 αὐγούστου τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1809 ἐκινδύνευσε νὰ δολοφονηθῇ ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ νεανίου Στάβς· τῇ 15 τοῦ μηνός ἤρξατο ἡ τῆς Μόσχας πυρπόλησις, καὶ ὕστερον ἡ ἐν Βατερλώ μάχη. Ἐπεσε δὲ αὐτὸς τῷ 1815. Ἐπειδὴ δωδεκάκις τοῦ ἔτους ἀνέτελλεν ἡ 15 τοῦ μηνός, δωδεκάκις τοῦ ἔτους ἐμερίμνα ὁ Βοναπάρτης μὴ συμβῇ τι ἀπαίσιον εἰς αὐτὸν ἢ τὸ κράτος του. Ἀντὶ τῆς 15, ὁ Ναπολέων Γ' θὰ ἀνκαλῇ εἰς τὴν μνήμην τὴν 2 τοῦ μηνός. Τῇ 2 δεκεμβρίου ἐποίησε τὸ πολιτικὸν τόλμημα· τῇ 2 Σεπτεμβρίου παρέδωκεν ἑαυτὸν αἰχμάλωτον τῷ βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Ναπολέων, διαβαίνων διὰ Βελγίου, ἠρώτησέ τινα τί γίνεται ἐν Παρίσιαις. «Ἐκρηγύθη ἡ δημοκρατία» ἀπήντησεν αὐτῷ. — «Τοῦτο εἶναι πολὺ λυπηρὸν» ὑπέλαβεν ὁ Ναπολέων.

Πρὸ πάντε ἐτῶν ὁ στρατάρχης Βαζαὶν εἶπε λόγον ὃς τις πρὸ μικροῦ ἀπέβη αὐτῆς πικρᾶ ἀλήθειας. Οἱ Γάλλοι ἔσταντο πρὸ τῆς Πουέβλας ἐν Μεξικῷ· αἱ σφαῖραι ἐπιπτον χαλκζηδόν· ὁ στρατάρχης εἰργάζετο ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ὀλίγον μερίμνων περὶ τῶν ἐξωθεν συμβαινόντων. Αἶφνης ἀνίσταται καὶ προβαίνει εἰς τὴν θύραν ἵνα δώσῃ διαταγὴν. Πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐκεῖντο χαμαὶ νεκροὶ, πλην ἑνὸς τραυματίου ὅστις ἐξήμει κρουνηδὸν αἷμα ἀπὸ τοῦ στόματος. «Φεῦ! ἀνερῶνῃτεν ὁ στρατάρχης μετὰ μελαγχολικοῦ μειδιάματος· οἱ νεκροὶ λοιπὸν ἐκτελαῦσι σήμερον τὴν ὑπηρεσίαν;» Τῷ ὄντι ἐσχάτως ἐξετέλεσαν οἱ δυστυχεῖς τὴν ὑπηρεσίαν ἀποθανόντες ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς σημαίας των.

(Ἐκ τῆς «Κλειούς»).